Martinus

A Szombathelyi Egyházmegye havilapja

XII. évfolyam 1. szám
2019. január
Ára: 200 Ft

www.martinus.hu

Megújulás
Restaurálták a jánosházi templom belső terét

Vedd és olvasd!
Hogyan olvassuk a Szentírást?

Ökumené 2019
Hogyan tovább az ökumenikus úton?

Boldog Brenner János ünnepe

2018. december 15-én első alkalommal ünnepeltük Boldog Brenner János liturgikus napját. A Székesegyházban ünnepi szentmisével vette kezdetét a hálaadás. A szentbeszédet Bérczi L. Bernát Ocist Zirci apát mondta. A Boldog Brenner János Óvoda Hollán Ernő utcai épületének falán emléktáblát avattak, délután pedig a szombathelyi Boldog Brenner János liget megáldására is sor került. Este Máraiújfaluban mutatott be szentmisét Székely János megyéspüspök, abban a templomban, ahol vértanúsága napján utolsó miséjét mondta Brenner János. Este Székely János megyéspüspök vezetésével Rábakethely és Zsida között végigjárták a hívek azt az utat, amelyet János atya is megtett halálakor.

Fotók: Merényi Zita - Magyar Kurír

Martinus
www.martinus.hu
a Szombathelyi Egyházmegye havilapja

Főszerkesztő: Molnár Péter ● **Szerkesztők:** Déri Péter, Fábián Tamás, H. Pezenhófer Brigitta, Kovács József, Molnár Péter, Salamon Viktória● **Nyomdai kivitelezés:** Z-Rox Nyugat Kft. ● **Kiadó:** Martinus Könyv-és Folyóirat Kiadó (9700 Szombathely, Berzsenyi Dániel tér 3.) ● **Telefon:** 94/513-191 ● **E-mail:** info@martinuskiado.hu ● **Internet:** www.martinuskiado.hu ● **Felelős kiadó:** Dr. Perger Gyula ● **ISSN 2060-145X** ● Az újságban megtalálható cikkek a forrás megjelölésével szabadon felhasználhatók.

Az őszinte hit visszatükröződése - könyvajánló

Épp negyven éve, 1978-ban ismertem meg Székely Jánost. Egy – nem hivatalos szervezésben zajló – nyári táborba készültünk a Balaton-felvidékire. Bár egyikünk sem volt cserkész (sőt, a cserkészet, mint olyan, eleve tiltott gyümölcs volt), afféle cserkész-táborra hasonlító megmozdulásra készültünk. Nomád körülmények közt, egy nádfedeles parasztházban töltöttünk bő egy hetet, úgy egy tucat fiú, szigorú napi időbeosztás és programok mellett. Jánosról már az első pillanatban kiderült, hogy számára a dolog lelki része a legfontosabb.

Pár héttel később, már a Szentendrei Ferences Gimnázium első éves tanulóiként, mint régi ismerősök köszöntöttük egymást. Érettségi után hátizsákos turistaként megjártuk Lengyelországot, amikor az ellenzéki Solidaritás-mozgalom a fénykorát élte. A gimnázium óta sem szakadt meg a kapcsolat, folyamatos kapcsolatban álltunk. Akkor is így volt, amikor kispap volt, ha épp a betlehemi biblikus iskolában tanult, Rómában képezte magát vagy első állomáshelyén, egy Nógrád megyei településen a gyakorlatban próbálgatta azt, aminek püspökként később az országos felelőse lett: hogyan vonjuk be cigány testvéreinket a katolikus egyház életébe.

Többször felmerült az igény, hogy amit Jánosról tudok, osszam meg másokkal is. Tíz éve, amikor esztergomi segédpüspök lett, ezzel a céllal vágtunk bele egy hosszabb beszélgetésbe, amelynek eredménye, a Jászol és kereszt című könyv lett. Ami – két kiadás után is – villámgyorsan elfogyott. Azóta pedig sok minden történt, ami szinte kikövetelte, hogy egykori beszélgetésünk egyszerű megismétlése helyett, az új könyvünk kiadásakor egészítsük ki az ott elhangzottakat az utóbbi évtized történéseivel.

Így született meg a „Mindenki érte él” – a Székely János püspöki jelmondatát címében is közvetítő – újabb beszélgetős könyvünk.

Sok személyes történet, a családi háttér bemutatása, a papi hivatás örömei és nehézségei – ilyen történetek sorjáznak a lapokon. Amit – és külön öröm, hogy püspök atyát sikerült erre is rávenni – Székely János életének főbb állomásait dokumentáló képgyűjtemény egészít ki.

Ajánlott olvasmány mindenkinek, aki szereti hallgatni őt, és akiben él az igény, hogy még inkább megismerje a szombathelyi egyházmegye tizenhatodik püspökének életét.

Dobszay János

Szeretek családban élni... - Mihálykó család

Sokat láttunk a világból. A jó Isten kegyelméből különkülön, majd később párként is eljutottunk a világ sok különböző országába, más kontinensekre. Láttuk a sok-sok csodát, ámultunk, milyen nagy az Úr. Látva a kaliforniai óriásfákat, alámerülve a Vörös-tenger csodálatos halai közé, feltúrázva Korzika nagy hegyeire nem gondoltuk: a legnagyobb csoda még hátra van, melyet rengeteg ima és több év várakozás után az Úr megadott nekünk.

Gyermekünk született, általa családdá váltunk. Azóta nem kell messze mennünk, hogy megéljük a csodát. A jó Isten naponta elhalmoz minket szeretetével és kegyelmével. Emberi gyarlóságunk néha megnehezíti, hogy jól csináljuk a dolgunkat, de nem telik el úgy nap, hogy ne adjunk hálát a családunkért, a gyermekünkért, a lényéből áradó életszeretetért, a humoráért, a sok nevetésért, a feltétlen szeretetért, azért, hogy taníthatjuk őt, és azért, hogy ő is tanít minket.

Uzsalyné Dr. Pécsi Rita egyik könyvében olvastuk a következő sorokat:

„Isten a teremtésben a szülőket alkotótárssá avatja. De nemcsak a gyermek testét, hanem a lelkét is az ő közreműködésükkel formálja ki. Ebben az alkotó folyamatban nem hagyja magukra őket, hanem saját tulajdonságaiból, hatalmából és szeretetéből ad nekik.”

Szeretünk családban élni, mert ezáltal a jó Isten munkatársai, tervének segítői, a legnagyobb csoda megtapasztalói lehetünk.

Andrea, Béla és kisfiúk, Balázs

Molnár Péter

Megújult a jánosházi templom belső tere

Mint a kistelepülések többségének esetében, Jánosházára is igaz, hogy a legszebb épülete a templom. Már messziről láthatjuk, ráadásul néhány éve sor került a külső felújításra is. Most pedig a belső tér is megújult. Mintha teljesen megváltozott volna ahhoz képest, amilyen korábban volt.

Bodorkós Imre: Igen, tényleg teljesen megváltozott minden. A templomban az elmúlt évtizedekben nem volt lehetőség arra, hogy belső restaurálási munkát végezzenek. 1969-ben és 1989-ben kívülről történt felújítás illetve egy pályázat révén néhány évvel ezelőtt. Belül csak kisebb karbantartási munkák voltak. 1 évvel ezelőtt 2017 novemberében kezdődtek a munkák a szentély felállványozásával. Karácsony előtt, adventben a festés előkészületi munkáit is elvégezték. Aztán néhány hónap szünet következett, mert a templom hőmérséklete annyira lehűlt, hogy nem tette lehetővé a minőségi munkát. Húsvétkor az állványerdőben végeztük a szertartásokat. Húsvét hétfőn volt itt utoljára mise, majd ki kellett költöznünk. November 30-ára, ez a felújítás befejezésének határideje, mindennel elkészültünk.

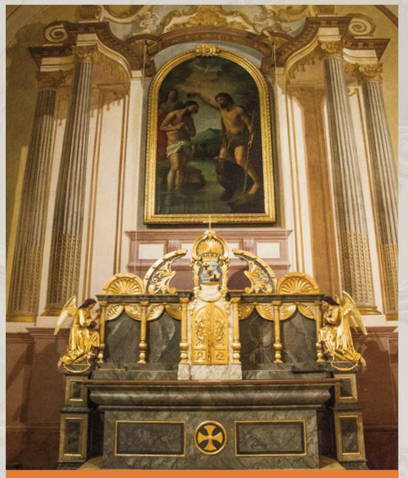

2018. december 22-én szentelte fel Székely János megyéspüspök a felújítási munkák eredményeként belső terében is megszépült a jánosházi Keresztelő Szent János-templomot. Bodorkós Imre plébánossal még az ünnepi nap előtt beszélgettünk a munkák szükségességéről és a két új freskóképről.

2016. december 22-én jelent meg a Magyar Közlönyben, hogy a Magyar Kormány több mint 40 millió ft-tal támogatja a templom belső felújítását. 1789-ben éppen december 22-én áldotta meg az akkori apát-plébános a templomot. Éppen ezért gondoltuk, hogy mi is december 22-ét választjuk a templommegáldás napjának.

Aki Facebook oldalát időközönként meglátogatta, az az elmúlt időszakban rengeteg képet láthatott a jánosházi templombelső felújítási munkálatainak aktuális állásáról.

Milyen munkák zajlottak az elmúlt hónapokban?

Teljesen megújult a belső falfestés, ún. szekkó technikával készült minden. Helyreállították a vakolatrétegeket. Új kövezetet kapott a templom. Megújult a főoltár, benne a taberánkulum illetve a Szent Ferenc oltár. Néhány berendezési tárgy azért így is van, ami nem újult meg, ilyen pl. a főoltár kép.

A felújítást kihasználva két új képet is festettek a templom mennyezetére.

A kórus feletti részen, két régi kép helyére, kerültek az új falfestmények. Az egyik helyére Boldog Brenner Jánost ábrázoló festmény került, aki egyik kezében pálmaágat tart, a másikkal a burzában lévő oltáriszentséget védelmezi. A kép május 12-én, néhány nappal a boldoggá avatás után készült el. A másik kép Mindszenty József bíborost ábrázolja. Amikor az a kép elkészült, rá két napra jelentették be Rómában, hogy nagy előrelépés történt bíboros atya boldoggá avatási ügyében.

Milyen érzés belépni a templomba?

Felemelő érzés belépni a templomba. Végigkísértem a munkafolyamatokat, többször magam is beálltam fizikai munkát is végezni, segíteni, ezzel példát is mutatva. Emlékszem a vezető restaurátor mondására: „Akkor lesz igazán jó érzés ide belépni, amikor az oltáron meggyújtják a gyertyákat, elhelyezik az oltáron a virágokat.” Én ehhez hozzáteszem, hogy akkor lesz teljes ez az öröm, amikor az örökmécses lángja felrobban és hirdeti a templom igazi ékességét: Krisztus itt lakik közöttünk.

Dr. Perger Gyula

A Szent Pál terem festményeinek restaurációja

Az 1777-ben Mária-Terézia által alapított Szombathelyi Egyházmegye élére Szily János került első püspökként. A középkori vártemplom közelében építette meg 1778-1783 között püspöki székhelyét. Az épületet Hefele Menyhért építette, akit Szily hívott meg Szombathelyre. Az építés ideje alatt Szily folyamatosan tárgyal két művésszel, akik a belső díszítést voltak hivatottak elkészíteni. Franz Anton Maulbertsch a díszterem dekorációját, míg Stefan Dorffmaister a Szent Pál terem pannóit és a Sala Terrena freskóit tervezi.

II. József egyházellenes intézkedései jelentősen csökkentették az osztrák művészek lehetőségeit hazájukban. A királyságon belül csak Magyarországon számíthattak munkalehetőségre, művészeti feladatokra. Szily János megyéspüspök az ellenállás legnagyobb személye lett, annyira, hogy a császár még Bécsből is kiutasította. Azt, hogy Szily számára ebben a történelmi helyzetben mit jelentett, ha aktuális mondanivalójú képzőművészeti alkotásokkal vetette körül magát, s hogy mennyire összefüggnek megrendelőjük életútjának egy-egy szakaszával, legjobban szemlélteti a Szent Pál terem festménysorozata.

Grampi nuncius írja 1780-ban Szilynek: „Erősítsük meg magunkat Szent Pál példájának és tanításának szellemében és ne legyünk méltatlan utódai ama lelkeknek.” Ezután Szily János beadványokkal próbálta a császárt rendeletei visszavonására bírni, majd 1782-ben lezajlott a császár és a püspök bécsi összeütközése, később pedig Szily teljes visszavonulása. Ez év végén köti meg a szerződést Dorffmaister Istvánnal a palota egyik emeleti termének festészeti díszítéséről, melynek hat, Szent Pál életéből vett jelenetet kell ábrázolnia. Szent Pál Heródes, Agrippa, Berenice és Festus helytartó előtt; Szent Pál hajótörése Málta szigetén; Pogány könyvek égetése Efezusban; Szent Pál milétoszi búcsúja; Szent Pált kígyómarás éri Máltán; Pál és Barnabás csodatétele Listrában; Szent Pál beszéde Athénban, ezen epizódok díszítik a Szent Pál termet.

Az olajfestményeket évszázadokon át lakkbevonattal védték a napsugárzás káros hatásától. A lakkrétegek, lévén általában szerves alapúak, fény hatására barnultak, sárgultak, oxidálódtak. Hogy a festmények visszanyerjék eredeti színintenzitásukat, a meglévő rétegeket újra és újra lakkozták. Ezen rétegek ismét sötétedtek, átlátszhatatlan burkot képezve a festmény felületén. Az olajképek tisztításának elsődleges célja ezen rétegek eltávolítása és ezáltal leérjünk az autentikus pigment rétegekig. Ha a festmény megsérült, akkor általában javították, foltozták és belefestettek. A tervezett restaurálás, jelesül a festmények tisztítása és felületi konzerválása az elméleti és gyakorlati kutatási eredmények alapján történik. A tisztító ablakok megléte bizonyítja a mostani tisztítás szükségességét és hatékonyságát. Valószínűsíthető, hogy a tervnek megfelelő helyreállítás meghozza a várt eredményt, a festmények szakszerű megvédését és bemutatását. A kezelések végeredménye egy új minőségi kategória a restaurált festmények, amelyek anyagukban megőrzöttek, történetiségükben hitelesek, esztétikai megjelenésükben zavartalanok, ugyanakkor magukon viselik a restaurátor által hozzáadott művészi értékeket.

A Szombathelyi Egyházmegye a munkálatokkal Tarr György restaurátor művész, műemlék-restaurátor szakértőt bízta meg. A tervek szerint 2019 tavaszára fejeződik be a képek tisztítása, javítása.

Rövid hírek

Az Európai Néppárt frakciójának Vallásközi Párbeszéd munkacsoportja kétnapos látogatást tett Rómában, felkeresték a különböző vatikáni és pápai intézményeket, valamint az Európai Unió helyi kirendelt delegációit.

Elkészült az esztergomi Szent Anna-templom, közismertebb nevén kerektemplom külső felújítása. A három évig tartó munkálatok után a templom homlokzatát Erdő Péter bíboros, prímás, esztergom-budapesti érsek áldotta meg december 9-én.

Mohos Gábort, a Pápai Magyar Intézet rektorát, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia korábbi titkárát december 8-án szentelték püspökké Esztergomban. A főszentelő Erdő Péter bíboros, prímás; a társszentelők Michael August Blume apostoli nuncius és Ternyák Csaba egri érsek voltak.

2019. június 7-én lép életbe Ferenc pápa rendelkezése, amely újjászervezi a Vatikánvárosi Állam Kormányzóságának működését. A Szentatya november 25-én kelt motu propriójának célja, hogy az egyházi szolgálatnak jobban megfelelő szabályozással segítse a római pápa küldetését a világban.

A Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusra (NEK) készülve konferenciát tartottak Esztergomban november 27. és 29. között a Szent Adalbert Központban.

A győri és a szombathelyi egyházmegyék 9 kispapja, november 24-én ünnepi szentmise keretében öltötték magukra a reverendát a győri Nagyboldogasszony-székesegyházban. A szentmise főcelebránsa Veres András győri megyéspüspök volt. A szertartáson Németh László győri, valamint Császár István szombathelyi általános püspöki helynök, továbbá számos paptestvér koncelebrált a Győri és a Szombathelyi Egyházmegye képviseletében, ministránsok, megannyi meghatódott családtag és rokon jelenlétében.

November 19. és 23. között tartották a leányfalui Szent Gellért Lelkigyakorlatos Házban az anyaországi és határon túli magyar püspökök lelkigyakorlatát, amelyre minden második évben kerül sor. A lelkigyakorlatot Dr. Pápai Lajos nyugalmazott győri megyéspüspök vezette.

Az oldalt összeállította: Kovács József
A hírek forrása: Magyar Kurír

„Itt vagyok, Uram, teljesedjen be ma rajtam a te akaratod.”

Isten szava ma választási lehetőséget tár elénk. Az Teremtés könyvében ott van az ember, aki a kezdetekkor nemet mond Istennek, az evangéliumban pedig ott van Mária, aki az angyal köszöntésekor igent mond Istennek. Mindkét szövegben Isten az, aki keresi az embert. Az első alkalommal Ádámhoz megy, a bűnbeesés után, és kérdezi tőle: „Hol vagy?” (Ter 3,9), ő pedig azt válaszolja: „Elrejtőztem” (Ter 3,10). A második alkalommal Máriához megy, a bűn nélkülihez, aki azt válaszolja: „Itt vagyok, az Úr szolgálóleánya” (Lk 1,38). Az „itt vagyok” ellentéte az „elrejtőztem”-nek. Az „itt vagyok” nyit Isten felé, míg a bűn bezár, elszigetel, miatta magunkra maradunk.

Itt vagyok – ez az élet kulcsszava. Itt vagyok – vagyis az Úr rendelkezésére állok, kigyógyulok az önzésből, ez az ellenszer az örökké elégedetlen életre. Itt vagyok – ez az orvosság a bűn öregítő hatására, ez a gyógykezelés, hogy bensőnkben fiatalok maradjunk. Itt vagyok – vagyis hiszem, hogy Isten többet ér az énemnél. Úgy döntök, hogy az Úrra fogadok, és tanulékonyan figyelem meglepetéseit. Ezért, ha azt mondjuk „itt vagyok”, ez a legnagyobb dicséret, amellyel feléje fordulhatunk.

Mária az „itt vagyok”-hoz hozzáfűzi: „Történjék velem szavad szerint.” Nem azt mondja: „Történjék, ahogy én szeretném”, hanem „ahogy te szeretnéd”. Nem állít akadályt Isten elé. Nem azt gondolja: „egy kis időmet rászánom, igyekszem egy kicsit, de aztán azt teszem, amit én akarok.” Nem! Mária nem akkor szereti az Urat, amikor épp kedve van hozzá. Úgy él, hogy mindenben Istenre bízza magát. Ez az élet titka. Mindenre képes az, aki mindenben Istenre bízza magát. Az Úr azonban, kedves testvéreim, szenved, amikor úgy válaszolunk, mint Ádám: „Félek, és elrejtőztem.” Isten apa, a legjóságosabb édesapa, és azt szeretné, ha gyermeki bizalommal fordulnánk feléje. Ehelyett hányszor gyanakszunk rá, hányszor gyanakszunk Istenre! Azt gondoljuk, hogy megpróbáltatásokat küld ránk, megfoszt szabadságunktól, magunkra hagy bennünket. Ez nagy hazugság, a kezdetekre jellemző kísértés, a sátán félrevezetése: bizalmatlanságot kelt Istennel szemben. Ez nem jelenti azt, hogy számára az élet könnyű lett volna, nem! Az, hogy Istennel vagyunk, még nem oldja meg varázsütésre problémáinkat. Erre emlékeztet a záró sor: „Az angyal eltávozott tőle” (Lk 1,38). Eltávozott: erős ige. Az angyal magára hagyja a Szüzet egy nehéz helyzetben. Ő ismerte, milyen különleges módon lett Isten anyja – az angyal megmondta neki –, de az angyal nem magyarázta el másoknak, hanem csak őneki. A nehézségek pedig rögtön jelentkeznek: gondoljunk csak arra, hogy a törvény szerint rendezetlen helyzetbe került, Szent József kínos helyzetben érezte magát, Máriának félre kellett tennie más elképzeléseket az életéről, aztán mit szólnak majd az emberek… Mária azonban a nehézségek közepette Istenbe veti bizalmát. Ez tehát a bölcs magatartás: ne a problémák irányítsák éltetünket – az egyik megoldódik, de már jön is az újabb! –, hanem bízzunk Istenben, bízzuk rá magunkat mindennap: itt vagyok! Ez a kulcsszó! Ez az imádság! Kérjük a szeplőtlen Szűz Máriától a kegyelmet, hogy így élhessünk!

Ferenc pápa

▲ November 30.-december 2. adventi lelkigyakorlatot tartott Zalaegerszegen dr. Székely János megyéspüspök. Izajás prófétát, Keresztelő Szent Jánost és Szűz Máriát állította a hívek elé példaként szentbeszédeiben.

▲ December 8-án a Martinus Exclusive sorozat keretében Pitti Katalin adott koncertet Szombathelyen a Székesegyházban. Orgonán közreműködik Hegedűs Valér, a Kultúra lovagja.

▼ December 2-án Székely János megyéspüspök megáldotta a felújított vasvári temetői kápolnát, a város ősi plébániatemplomát. Központi forrásból és önerőből mintegy 60 millió forintot költöttek rá.

▼ December 9-én Székely János megyéspüspök megáldotta Szombathely Kámon városrészén a Krisztus király-templom felújított orgonáját, valamint a templom mellett felépült közösségi házat.

Németh Edit

Vedd és olvasd!

Olvassátok a Szentírást! - halljuk gyakran a felszólítást. Kevesen mondják ki, lehet, hogy még kevesebben hallják meg a választ: olvasom, olvasnám, de nem értem.

A II. Vatikáni Zsinat Az Isteni kinyilatkoztatásról szóló határozatában olvashatjuk: „Krisztus hívei előtt szélesre kell tárni a kaput, hogy hozzájussanak a szentíráshoz.(…) Mivel pedig Isten igéjének mindenkor kezünk ügyében kell lennie, az egyház anyai törődéssel gondoskodik róla, hogy megfelelő és pontos fordítások készüljenek az egyes nyelveken, főleg a szent könyvek eredeti szövegei alapján.”

Az 1989-es változások után valóban szélesre tárult a kapu hazánkban, s ma már mindenki megvásárolhatja, és keze ügyében lehet a Szentírás.

De mit kezdjünk vele? Hiszen a Biblia keletkezésének korában élt emberek munkái, szokásai, szófordulatai, stb. számunkra sokszor távoliak, érthetetlenek. Hogy valóban megértsük a Szentírás üzenetét, ahhoz olyan szintű történelmet, irodalmat, az emberi kulturális örökséget tartalmazó műveltségre van szükség, amelyet kevesen tudnak megszerezni. Tehát a Szentírást nem olvashatjuk úgy, mint egy regényt, amiből vagy megértjük az író üzenetét vagy nem, vagy tetszik, vagy nem.

Isten gondoskodott róla, hogy megértsük az üzenetét. „A Szentírás ugyanis Isten szava, mert ez van benne írásba foglalva a Szentlélek sugalmazására.” Ilyen világosan fogalmazza meg a II. Vatikáni Zsinat Az Isteni kinyilatkoztatásról szóló határozatában. Hasonló egyértelműséggel folytatja: „Kizárólag az Egyház eleven tanítóhivatalára van bízva az a feladat, hogy hitelesen magyarázza Isten írott vagy áthagyományozott igéjét.” Igen, szükséges a magyarázat, s az etióp udvari tiszttel együtt mondhatjuk „hogyan érteném, ha nincs, aki megmagyarázza nekem?” (ApCsel 8,31)

A II. Vatikáni Zsinat tehát javasolja a rendszeres szentírásolvasást és- tanulmányozást. Ennek előmozdítása érdekében 1966-ban Bea bíboros tett lépéseket. Halála után Willebrands bíboros védnöksége alatt, 1969-ben Rómában Katolikus Bibliaapostolság Világszövetsége jött létre. Célja: „segítséget nyújtani a püspököknek, hogy megfelelhessenek annak a felelősségnek, amelyet a Biblia ismeretének és használatának terén hordoznak”.

Hazánkban Tarjányi Béla biblikus professzor 1989-ben kezdte el egy lelkes kis csapattal előkészíteni a bibliatársulatot 1989-ben. 1990. február 13-án került sor a Szent Jeromos Bibliatársulat ünnepélyes megnyitójára.

A bibliaapostolság kezdetei igazából visszanyúlnak a 20. század elejére. Az ausztriai Klosterneuburgban élt Pius Parsch atya nagyon fontosnak tartotta, hogy hívei megismerjék és megszeressék a Szentírást, ezért 1919-tól rendszeresen tartott bibliaórákat. Ennek hatására indult el elsősorban német nyelvterületen a bibliaapostolság mozgalom, majd terjedt el a világban.

Dicsérendő, ha valaki kezébe veszi a Szentírást, de sokkal hasznosabb, ha egy csoportban, közösségben olvassák együtt. A vezető koordinálja a beszélgetést és tisztázza a homályos részeket. Egy ilyen közös bibliaolvasás annak az isteni igazságnak az élményszerű megtapasztalása, amit Jézus így fogalmazott meg tömören: „Mert ahol ketten vagy hárman összejönnek az én nevemben, ott vagyok közöttük” (Mt 18,20)

Hogyan történnek ezek a közös bibliaolvasások? A múlt században különböző bibliaolvasási módszereket dolgoztak ki. Ezeket lehet megismerni a gyakorlatban a Bibliaóra-vezetőképző tanfolyamokon.

Miért jó a közös bibliaolvasás?A plébániai élet közösségekből áll. A különböző plébániai csoportok fő célja a testvéri közösséggé válás kell, hogy legyen, akármilyen közös érdeklődés vagy egyéb cél hozta is őket össze. Zenélés vagy bábozás, kézimunkázás vagy karitász, mind csak a fő célon belül valósulhat meg. Hiszen szem előtt kell tartanunk Jézus parancsát: „szeressétek egymást, ahogy én szerettelek titeket” (Jn 15,12) Ha nem ez a fő cél, akkor összetűzések, széthúzások lehetnek egy-egy csoporton belül, vagy a csoportok között.

Ehhez a testvéri közösséggé váláshoz segít hozzá a közös bibliaolvasás. Egy-egy szentírási résszel való foglalkozáson mélyebben megismerhetjük az isteni igazságokat. Azok a sokszor hallott szentírási részek, amelyeket vasárnapról vasárnapra, évről évre hallunk, a beszélgetés során megszólítanak, szembesítenek, elgondolkodtatnak, és lassan, de alakítják, formálják a gondolkodásunkat. A kapcsolatok elmélyülnek, a tagok erősítik egymás hitét, s ez tevékeny szeretetté, egymás és mások iránti figyelmességgé, segítőkészséggé is válik.

Minden közös bibliaolvasáshoz szükségesek a következők:

<u>A vezető felkészülése:</u>

- A vezető válasszon ki egy szentírási részt, s ezt lehetőleg másolja egy A4-es lapra, hogy minden résztvevő kézhez kaphassa, s ebből tudjanak dolgozni. Ha ez nem lehetséges, mindenki kezében legyen Szentírás.

- A vezető próbáljon tájékozódni a szöveggel kapcsolatosan Bibliakommentárokból.

- A vezető imádságban gondolja végig a választott szöveget és kérje a Szentlélek segítségét.

<u>A közös munka:</u>

- Az összejövetel imádsággal kezdődjék és fejeződjék be.

- A közös bibliaolvasás legfőbb célja, hogy mindenki megtalálja, mire hívja őt az Úr az adott szentírási szövegen keresztül.

Kedvcsinálóként álljon itt egy minden csoport számára használható segítség:

<u>Bibliaolvasás csoportos beszélgetéssel</u>

A közös bibliaolvasás legegyszerűbb (alapvető) formája Tarjányi Béla biblikus professzor útmutatása alapján

Ima - A résztvevők közös imával vagy énekkel Isten jelenlétébe helyezik magukat, kérik az ő kegyelmét és a Szentlélek világosságát egymás számára.

A szöveg elolvasása - A vezető megadja a szöveg fejezet- és versszámát (ha nincs előre fénymásolt lap); megvárja, amíg ezt mindenki megtalálja. Megkéri a csoport egyik tagját, hogy (szépen, tagoltan) olvassa fel a szöveget. Ezt rövid csönd követi.

Az Ige megosztása - A résztvevők hangosan felolvasnak egy-egy szót vagy néhány szavas szövegrészt, amely különösen sokat mond számukra. Minden felolvasott rész után csend következik, s ezalatt mindenki kétszer-háromszor megismétli magában az elhangzott szavakat, hogy azok beléje ivódjanak. (Ez a csendes odafigyelés és ismételgetés igen fontos; kellő időt kell rá hagyni!)

A kegyelem megosztása - A résztvevők elmondják, hogy a szentírási szakaszból miért éppen azt a szöveget, szövegrészt emelték ki, amelyet felolvastak: mi ragadta meg őket, milyen személyes megszólítást, ösztönzést kaptak az általuk kiemelt szöveg révén.

Hálaadó ima - A résztvevők közös imában vagy énekkel hálát adnak a közösségben kapott kegyelmekért.

Megjegyzések: A közös szentírásolvasásnak ez a legegyszerűbb és legalapvetőbb formája. Nagyon alkalmas arra, hogy bármilyen közösség (család, baráti kör, mozgalmak, szerzetesek, papi összejövetelek stb.) programjainak állandó része legyen, és a közösségben az egységet és összetartozást növelje, elmélyítse. A lényege, hogy a Szentírás által kapott kegyelmeket, erőt és világosságot nem tartjuk meg magunknak, hanem kölcsönösen megajándékozzuk egymást. Minden megszólalásunk vallomás is egyben, amely bátorítja, megerősíti és segíti társainkat. Fontos, hogy ne prédikáljunk a többieknek, hanem a lelkünket tárjuk fel; amikor pedig a másik megszólal, teljes odafigyeléssel és várakozó szeretettel fogadjuk azt, amivel megajándékoz bennünket. Az ajánlott létszám 6-8 fő (de több is, kevesebb is lehet); mindig legyen valaki, aki tapintatosan irányítja a csoportot, és figyel az időre is (összesen 10-20 perc).

Keltsd életre a templomodat! – A szentek és a visszaváltozás rejtélye

Gyermekek számára hirdetett meseíró pályázatot a Magyar Kurír. Egyházmegyénkből is többen ragadtak tollat, hogy templomukról írjanak történetet. Újságunk ehavi számában Kevy Ferenc, az Őriszentpéteri Általános Iskola 6. osztályos tanulójának írását közöljük.

Egy felhős nyári napon nagy vihar csapott le az őriszentpéteri templomra. Amikor kitört, leesett a templom tornyáról a kereszt, és az örökmécses is kialudt. Így történt meg a templomban a csoda: életre kelt Szűz Mária és Szent István szobra, valamint megelevenedett Szent László, Szent Imre és Szent Péter festménye.

Eleinte nem értették, hogy miért keltek életre, aztán a templomból kisétálva rájöttek, hogy leesett a kereszt. A vasárnapi miséig meg kell találniuk a keresztet, mert különben emberek maradnak. Éjféltől napfelkeltéig lesz idejük keresni mindennap az eltűnt keresztet. Szűz Mária és Szent Péter őrizték a templomot, a többiek pedig elindultak keresni. Szent Imre megtudta, hogy egyenesen a téglaégető melletti erdőbe repült. Így hát elmentek az erdőbe, meg is látták a keresztet, de korai volt az öröm, mert egy kalandvágyó, éjszakai túrán részt vevő turista felvette. Követni kellett a szállásáig, egyenesen a Rigó Vendégházig. Fogytán volt a szentek ideje, ezért visszamentek a templomba, és elújságolták a történteket Máriának és Péternek, és öt perc múlva mindenki visszaváltozott.

Az atya szombat reggel felmérte a károkat, majd segítséget kért a hívektől a kidőlt fák eltakarításában. A villanyszerelőtől vasárnap reggel hét órára sikerült időpontot kapnia. Estére minden elcsendesült, nem lehetett hallani az autókat, a madárcsicsergést, csak a tücskök ciripelését. Nagyon békés volt az idő. Pont éjfélt ütött az óra, amikor életre keltek a templombéliek. Mindenkinek ugyanaz volt a feladata, mint előző este. Szent Istvánék egyenesen a Rigó Vendégházhoz mentek. Bekukucskáltak az ablakon. A szobában a turista már a legszebb álmait aludta.

Imre, mint legfiatalabb, bemászott az ablakon. *„Vajon hol lehet a kereszt?”* – kérdezte hangosan a herceg. *„Pszt! Még felébred!”* – mondta idegesen László.

Ekkor Imre megpillantotta a keresztet a nyitott hátizsákban. *„Megvan!”* –kiáltotta. Erre azonban már a turista is felébredt. Imre gyorsan kikapta a zsákból a keresztet, és menekülőre fogta. A turista meg csak kiabált utánuk. Szaladtak vele egészen a templomig. A plébánia garázsánál találtak egy létrát, amelynek segítségével felmásztak a templom tornyára, és visszatették a keresztet a helyére.

Visszamentek a templomba, azonban valami oknál fogva nem tudtak visszaváltozni. Többször ellenőrizték a keresztet, hogy jól van-e a helyén, de minden rendben volt.
Szent Péter felkiáltott: *„Itt egy kulcs!”*
A többiek odaszaladtak hozzá. *„Miféle kulcs ez?”* – vetette fel a kérdést István.
„Az örökmécsesé” – válaszolt Mária. Kipróbálták, és tényleg beleillett a kulcs.
A mécses kialudt, és egy papír volt mellette, amelyen ez állt: *„Menjetek fel a templomtoronyba, és a legnagyobb dombon, amit láttok, fentről számolva a harmadik házban lakik a megmentőtök! Miután megnéztétek, olvadjatok be a környezetetekbe!”*
A szentek megnézték, és ahogyan a levélben állt, beleolvadtak a környezetükbe.

Közben a „megmentő” házánál beindult az autó, amelyben a Mateknek becézett villanyszerelő ült, aki indult a templomba megszerelni még mise előtt az örökmécsest. Mikor odaért, az atya már nagyon várta. Bekísérte a templomba, ahova a szentek elbújtak, és már nagyon aggódtak, hogy emberek maradnak. Matek perceken belül megszerelte a mécsest.

Mire a vidám hívek megérkeztek a fél kilences misére, a szentek már visszaváltoztak. Csak Mateknek volt olyan érzése, hogy amikor szerelte az örökmécsest a templomban, valami különös történt…

Óra Krisztián

Római levél

Kedves Testvérem!

Az első „Római levelet” olvasod. Szent Pál írt egy levelet a római közösséghez, amely az újszövetségi Szentírásban megtalálható. Ezek a levelek, most nem Rómába, hanem Rómából íratnak haza. Minden levélben egy-egy gondolatot, kincset szeretnék megosztani Veled. Távol vagyok ugyan, de hiszem, hogy Krisztusban, mégis mindig közel vagyunk egymáshoz, szükségünk van egymásra. Sokat tanulhatunk a másiktól, erősíthetjük, gazdagíthatjuk egymást. Ez a levél pont erről a kincsről szól, ami Benned van, ami bennem van, ami minden emberben ott van. Az Isten személyesen jelen van mindnyájunk életében. Az emberi kapcsolatainkban erre döbbenünk rá és önmagunkkal ajándékozzuk meg egymást.

Légy kincs és ajándék mások számára! Mit kaptál Istentől? Milyen talentumaid vannak? Ha le kellene írnod öt jó tulajdonságodat össze tudnád-e gyűjteni őket? Mert persze, hogy vannak rossz tulajdonságaid, gyarlóságaid és nem vagy tökéletes, de a jó benned is ott van. Mért kaptad ezt a jót? Azért, hogy használj vele, azért, hogy szolgálj vele, azért, hogy gazdagítsd vele a családodat, az emberi kapcsolataidat az egyházközséged életét. Nem spórolhatod ki magadat az életből, Isten is mindent odaadott! Nem áshatod el a kincseidet, nem lehetsz lusta, nem lehetsz önző, hidd el, hogy Isten általad is nagy dolgokat akar végbe vinni, neked is mondja: „te vagy az én szeretett fiam, akiben kedvem telik”. Van egy ismerősöm, sofőr az egyik nagykövetségen. Amikor ki kell mennie a reptérre egy érkező diplomatáért, mindig fölajánlja az újonnan érkezőnek, hogy mielőtt a követségre és a szállásra mennének, szívesen megmutatna neki egy gyönyörű bazilikát. Az esetek nagy számában elfogadják az invitálását és ő pedig örömmel beszél ilyenkor a hitéről, a bazilika és a szentek történetéről. Egy kis ember, egy kis momentum, egy kis tanúságtétel, de mégis egyben milyen nagyszerű és áldásos tett.

Te mit tudnál tenni?

Légy bátor!

Légy ajándék!

Ökumenikus imahét 2019.

„Az igazságra és csakis az igazságra törekedj…”
(MTörv/5Móz 16,18-20)

2019. január 20.-27. között rendezik hazánkban az Ökumenikus Imahetet. Az imahét anyagát az indonéz keresztény testvérek állították össze. Gregersen-Labossa György, szombathelyi evangélikus lelkész osztja meg gondolatait az ökumenikus együttműködésről.

A huszadik századról mondják a teológusok, hogy az ökumené százada volt, hisz hosszú utat tettünk meg, és valóban értékelhető eredmények születtek a felekezetek közötti párbeszédben. A huszonegyedik században azonban kicsit fel kell gyorsítani a tempót, mert az európai keresztyénség megújulásának lehetséges formája csak az lehet, ha együtt kérjük az egyház Urát, hogy könyörüljön rajtunk, és küldje el Szentlelket, aki az egység és erő lelke. Fontos, hogy az eddigi közös úton járjunk tovább, és ne engedjük, hogy benője a gaz, de új ösvényeket is kell kitaposni egymáshoz, és a még meglévő szakadékok felett hidakat építeni. Az ökemené mozgalom, vagyis elkötelezett hívő emberek "liturgiája", akik imádsággal és intellektuális erőfeszítéssel munkálkodnak az egyház egységén. Két szinten is kívánatos a munka elmélyítése. Egyrészt nagyon fontos, hogy új lendületet kapjon a teológusok párbeszéde, új egyezmények szülessenek, ünnepi nyilatkozatok és a világ számára is érzékelhető ökumenikus eseményeken ünnepeljünk a legmagasabb szinten. Másrészt legalább ilyen fontos, hogy a helyi felekezetek minél több területen működjenek együtt lelki és gyakorlati témákban. Az ökumenikus bibliaórák sorozata, közös kulturális rendezvények, egyházi civilszervezetek együttműködése és karitatív munka különösen is fontos. Jó lenne, ha minél több helyen rendszeressé válna Taize-i imakörök alapítása, és más ökumenikus lelkiségek gazdagítanák a keresztyén közösségek mindennapjait. Éljük meg sokszínűséget a családban, ökumenikus házasságkötések alkalmával, vagy éppen a munkahelyen. Miközben a keresztyénség állandó "támadás" alatt áll, éppen ideje, hogy együtt lépjünk fel a hit és keresztyén értékek mellett, és még határozottabban kiálljunk az üldözött keresztyénekért is. Szükséges a politika irányába is közös üzeneteket küldeni a világot érintő kardinális kérdésekkel kapcsolatban.

Ne féljünk a forró témáktól, mint a papság teológiai értelmezése, vagy az oltári szentség körüli tanításbeli különbségek! 2020-ban hazánk ad otthont a római egyház Eucharisztikus Világtalálkozójának. Miért is ne ragadnánk meg az alkalmat, hogy ehhez kapcsolódóan az úrvacsora kerülne ebben az évben az ökumenikus gondolkodásunk középpontjába? A reformáció 500 éves jubileuma is ökumenikus karaktert kapott, így e másik nagy eseményen is előkerülhet az egyetemes hitünk értéke, és az ökumené új lendületet kaphat, és valódi jellé (Signum Jesu) válhat a világban.

Házasság hete
2019. február 10–17.

SZOMBATHELY

Randevú egy életen át

Január 25. - február 15. között

Házas-Társas-Játék

Kevés az időtök egymásra?
Régen romantikáztatok már?
Szeretitek a kalandokat?

… akkor gyertek, játsszatok velünk/egymással!

A játékhoz forgatókönyvet kaptok, a kapcsolatépítő feladatokat a nektek tetsző időben teljesíthetitek.
A minden feladatot teljesítő párok között értékes nyereményeket sorsolunk ki.

Jelentkezzetek az alábbi címen:
hazassaghete.szombathely@gmail.com
vagy itt:

Az elköteleződés ünnepe

További információ a Házasság hete programsorozatról:
www.hazassaghete.hu

A Szentatya januári imaszándéka

Imádkozzunk, hogy az emberkereskedelem, a kényszerprostitúció és az erőszak áldozatait jó szívvel fogadjuk be és karoljuk fel társadalmunkban.

Szentségimádási naptár
Január

1. Szombathely, Székesegyház
2. Szombathely, Szent Erzsébet
3. Szombathely, Szent Márton
4. Gencsapáti
5. Chernelházadamonya
6. Szombathely, Annunciáta nővérek kápolnája
7. Hegyhátszentpéter
8. Szombathely, Brenner János Kollégium
9. Szombathely, Szent Kvirin-templom
10. Egyházasrádóc
11. Szombathely, Szent György-templom
12. Sárvár, Szent László-templom
13. Celldömölk, Nagyboldogasszony-templom
14. Jánosháza
15. Szombathely, Püspöki Hivatal
16. Nádasd
17. Vasvár
18. Szombathely, Szent Norbert-templom
19. Becsehely
20. Püspökmolnári
21. Dozmat
22. Babosdöbréte
23. Szombathely, Jézus Szíve-templom
24. Vasegerszeg
25. Kemenesszentpéter/Lovászi
26. Körmend, Batthyány-templom
27. Csénye
28. Kemeneshőgyész/Kispáli
29. Bérbaltavár
30. Sótony
31. Egervár